

Apel la contribuții

Ațiunea universitară pentru studii interdisciplinare *Conexiuni*, Asociația Studenților și Absolvenților de Filosofie Iași (ASAFFI) și Facultatea de Filosofie și Științe Social-Politice din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași au bucuria de a vă invita să participați la colocviul național interdisciplinar studentesc, având tema: ***Iubirea în filosofie, religie și știință. Valențe, actualitate, perspective (ediția I)***, care va avea loc în zilele de **15-16 mai 2014, în sala Ferdinand** din cadrul Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași.

Argument:

Iubirea în filosofie, religie și știință Valențe, actualitate, perspective

Acest colocviu își propune să construiască, în luna mai 2014, un dialog interdisciplinar în jurul temei *iubirii* și a corelativelor ei din spațiul filosofic, religios și științific. Tema, expresie a unei relații aparte și profund personale față de cineva sau ceva, reușește să înglobeze un aparat conceptual riguros și un orizont tematic diversificat, având capacitatea de a surprinde adecvat spații de cercetare prezente în domeniile amintite, începând cu facerea lumii și până în sec. al XXI-lea. Totodată, abordarea interdisciplinară adusă în acest cadru studentesc va permite tuturor să pătrundă în problemele nodale aflate în chestiune, precum teme ca *iubirea de frumos* și *fericire* la Platon și Aristotel (în *Banchetul* și *Etica nicomahică*), *dragostea* la Apostolul Ioan și Apostolul Pavel (*I Ioan 4* și *I Corinteni cap. 13*) și studiile care s-au făcut asupra acestui simțământ intern numit *iubire* în domenii precum: fizica, biologia, bio-fizica, chimia, bio-chimia, matematica, psihologia, psiho-neurologia, geografia etc. Pe lângă aceste legături inerente problematicii iubirii, se mai pot aduce în discuție și problemele ridicate de psihologie, istorie, antropologie, semiotică, lingvistică, biologie, chimie, sociologie, economie, marketing, spațiul virtual etc. Acestea ar fi doar câteva dintre notele distinctive care trasează profilul teoretic al temei propuse și angajarea pe care o presupune aceasta în spațiul studentesc. De aceea, venim cu invitația către toți studenții, masteranzii și doctoranzii de la toate facultățile Universității „Alexandru Ioan Cuza” din Iași, precum și către centrele universitare ca București, Cluj și Timișoara pentru a întruni tema *iubirii* și a construi noi legături academice.

O primă abordare, cea **filosofică**, implică o perspectivă istorică și conceptuală care îmbrățișează toți marii gânditori și marile curente de gândire. Filosofia începe și se sfârșește în intimitatea persoanei, în drumul său însă, adevărat, adesea ea cutremură lumea. Primul studiu asupra iubirii, ca fenomen uman prin excelență, găsim întruchipat la gânditorii din Grecia antică în operele lui Platon și Aristotel. Dacă la primul dintre filosofi, iubirea se transpune ca dor față de maestrul Socrate (presărat mai mult sau mai puțin în toate dialogurile) și ca îndreptare spre

bine și frumos, în definitiv, ca iubire față de lumea Ideilor, la Aristotel, iubirea este act creator. Continuând pe același fir al înțelegerii iubirii ca acțiune și pășind pe târâmul creștin, putem aminti că Augustin ne vorbește despre două cetăți și două iubiri: o cetate terestră și una celestă, o iubire pământească și una dumnezeiască. Ceea ce suscită atenția multor gânditori constă în modalitatea de a uni cele două cetăți și iubiri într-una singură. În filosofia medievală, s-au ocupat de acest tip de problematici Bonaventura și Toma d'Aquino. În perioada modernă iubirea a fost tratată de unii autori cu deferență filosofică și definită ca o "emoție" care incită sufletul să caute unirea cu lucrurile care sunt "convenabile" (Descartes, *Pasiunile sufletului*) sau ca o "căutare a plăcerii în fericirea sau satisfacția celui alt" (Leibniz) ori ca o "dorință pură" (Fénelon, *Diverse sentimente și opinii creștine*); alți autori au redus iubirea la "un interes impur" (Diderot, *Scrisoarea către Damillavile*), sau la un sentiment de bucurie cauzat de "ideea unei cauze exterioare" (Spinoza, *Etica*). În celebrul *Tratat despre senzații*, Condillac încerca să păstreze o minimă neutralitate, definind iubirea ca "sinonim al dorinței". Modernitatea post-carteziană se străduiește să analizeze cât mai "geometric" pasiunile, (printre care și iubirea) încercând să "distileze" cât mai bine raționalul de elementul irațional din sufletul uman. În acest excurs prin istoria gândirii omenești, nu trebuie uitați și autori actuali Jose Ortega y Gasset, Paul Ricoeur, Emmanuel Levinas și Jean-Luc Marion. Ei tematizează iubirea în relație cu temporalitatea și moartea, puterea și alegerea, dorința și erotismul.

Cel de-al doilea mediu deschis tematicii propuse în cazul de față este cel **religios**. Act al creației, iubirea dumnezeiască se revarsă și peste cei buni și peste cei răi (Matei 5, 45), nediscriminarea divină arătând că iubirea este sensul și glasul întregii ființe și al tuturor existențelor. Toate izvorăsc din iubire (I Ioan 4,8), dănuie prin iubire (I Cor. 13) și sunt menite destinului final al Iubirii (II Tim. 1, 13). Limbajul dumnezeiesc este unul al iubirii, iar glasul sfinților părinți nu face altceva decât să extindă, să amplifice, să explice și să întruchieze dragostea pe care Dumnezeu o are față de creația sa. „Căci Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică” (Ioan 3, 16). Că această relație divino-umană este regăsită sub aspect istoric, hermeneutic, canonic, dogmatic, apologetic, paterical, misionar, moral etc. nu se spune altceva prin acestea decât faptul că tema abordată este una cu valențe dinamice și se pliază pe toate sferile de cercetare din spațiul religios. Dacă în perioada de început a creștinismului, iubirea de Dumnezeu era împletită cu suferințele fizice datorită prigonirilor (Eusebiu de Cezarea, *Istoria bisericească*), după edictul din 313 d. Hr. situația creștinilor devine mai bună și, o dată cu aceasta, are loc o dezvoltare în plan liturgic, conceptual și experiențial. În acest sens, contribuția lui Atanasie cel Mare, Origen, Ioan Gură de Aur, Vasile cel Mare, Grigorie Teologul, Grigorie de Nyssa la raporturile față de iubire, este una referențială și fundamentală. Fiecare dintre ei găsește actul chenotic drept izvorul oricărui demers de activitate filantropică, administrativă, istorică etc. Urmează apoi Părinții sintetizatori (Ioan Damaschin, Maxim Mărturisitorul, Grigorie Palama), care îmbunătățesc înțelegerea actului iubirii lui Dumnezeu față de lume, adâncind tematici cu privire la hristologie, eclesiologie, hermeneutică biblică, mariologie etc. și cercetând dimensiunile iubirii dumnezeiești reflectate în toate aspectele vieții noastre exterioare și interioare. Referitor la reinterpretările valențelor iubirii în perioada creștină recentă, putem menționa teologi ca Dumitru Stăniloae și Karl Barth. Primul aduce în discuție sinergia persoanelor Sfintei Treimi, expresia ultimă a iubirii în univers, iar al doilea ne amintește de

faptul că Hristos este liantul între rațiune și inimă. Bineînțeles, aceste tematici ne arată cât de vast este câmpul iubirii și în ce măsură valențele iubirii merită explorate și exploatare constructiv.

În cadrul celui de-al treilea segment al perspectivei interdisciplinare avute în vedere, orizonturile cercetării se conturează în **zona științelor**. În acest sens, autorii textelor fiindu-le recomandat să cerceteze studiile care s-au făcut asupra acestui simțământ intern numit iubire în domenii precum: fizica, biologia, bio-fizica, chimie, bio-chimie, matematică, psihologie, geografie etc.

Fiecărei prezentări îi vor fi acordate 20 de minute, pentru ca alte 10 minute să fie rezervate discuțiilor.

În spiritul dialogului amical invocat, încurajăm abordările interdisciplinare, care pun în relație dimensiunea filosofică (Platon, Aristotel, Toma d`Aquino, Descartes, Heidegger, Sartre, Nietzsche, Wittgenstein, Levinas, Marion), religioasă (Ioan Gură de Aur, Grigorie Teologul, Grigorie Palama, Maxim Mărturisitorul, Stăniloae, Karl Barth) și cea științifică (Einstein, Pavlov, Russell, Newton, Darwin, Freud, Tesla). Acest excurs interdisciplinar se dorește a fi unul dinamic, participanții putând aborda probleme din aria curriculară pe care o parcurg sau de sunt pasionați și care este în consonanță cu tema dată.

Cei care doresc să participe sunt rugați să trimită până la data de **20 aprilie 2014 un rezumat de aproximativ 300 de cuvinte** la adresele de email: corneliu.robert89@yahoo.com și codrin.maxim20@gmail.com cu mențiunea la subiect: „Colocviu național interdisciplinar”. Până la data de **24 aprilie 2014** vor fi notificați cei care au fost selectați pentru susținerea lucrărilor în cadrul colocviului, programul final al colocviului urmând să fie anunțat pe **4 mai 2014**.

Organizatori: Corneliu – Robert Sîrghea, Eugenia Zaițev, Codrin Maxim și Alex Moglan.